

Arrest

nr. 231 120 van 13 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 21 mei 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 29 mei 2018.

1.2. Op 6 februari 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 februari 2019 aangetekend aan verzoeker verzonden.

Op 12 april 2019 trok het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing in.

1.3. Op 5 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 september 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u geboren bent op 27 augustus 1992 in Jaffna en dat u de Sri Lankaanse nationaliteit heeft. U bent Tamil van afkomst en hindoe van geloof. U ging naar school tot de elfde klas. Tussen 2014 en 2017 werkte u als schilder en timmerman. U heeft twee volle broers (V. en Sa.), vier zussen, twee halfzussen en een halfbroer (S. D.). Uw moeder is de eerste echtgenote van uw vader, waarna hij van haar scheidde en een tweede maal in het huwelijk trad. U woonde steeds in Valvettithurai met uitzondering van een verblijf van 4 jaar in Jaffna. Uw volle broer S. V. (...) verkreeg in 2008 de vluchtelingenstatus in België. U heeft ook een oom en neef wonen in België.

Sinds het vertrek van uw broer V. naar België tijdens het conflict en vooral vanaf 2014 werd u lastiggevalen door de militaire CID (Criminal Investigation Department). Zij zochten hem via u omdat hij tijdens de oorlog banden zou hebben gehad met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Op 19 januari 2017 werd u in Valvettithurai opgepakt door de politie, vervolgens werd u vijf maanden vastgehouden in de Jaffna gevangenis. U werd valselijk beschuldigd van het bezit en gebruik van vals geld. U moest elke 2 weken voor de rechtbank verschijnen. Uiteindelijk kreeg uw advocaat u vrij op borg, maar moest u zich wel regelmatig gaan melden. De zaak die tegen u werd aangespannen loopt nu nog. U voelde zich echter niet meer veilig en besloot het land te verlaten.

U vertrok op 18 december 2017 vanuit Colombo per vliegtuig met uw eigen paspoort richting Afrika. Daar verbleef u gedurende vijf maanden in een onbekend land, waarna de smokkelaar uw echte paspoort afnam en u een vals Indisch paspoort met visum bezorgde om verder te kunnen reizen naar Turkije op 20 mei 2018. Vervolgens reed u per auto verder naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 29 mei 2018 omdat u voor uw leven vreest in uw land omwille van de intimidaties.

Na uw aankomst in België werd uw achttienjarige halfbroer S. D. op 28 juni 2018 met een zwaard aangevallen en verwond omdat hij niet wilde zeggen waar u zich bevond. Uw vader diende een klacht in bij de politie maar dit bleef zonder verder gevolg.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw originele identiteitskaart neer, evenals de kopieën van de volgende stukken: uw geboorteakte en de vertaling ervan, uw Family Detail Card, een familiefoto, de identiteitskaart, geboorteakte en de vertaling van de geboorteakte van uw halfbroer S. D., een medisch document en een foto van de verwondingen van S. D., een brief waarin getuigen worden opgeroepen in het kader van een proces ten aanzien van uw broer V., de vertaling van deze oproepingsbrief, info betreffende de zaak B/38/2017 ten aanzien van de magistraat, een brief waarin uw broer Sa. opgeroepen wordt als getuige in de rechtbank en krantenartikelen.

Op 7 februari 2019 werd u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend. U tekende op 12 maart 2019 beroep aan tegen deze beslissing, waarna het CGVS op 12 april 2019 de eerder genomen beslissing introk. U werd vervolgens uitgenodigd voor een tweede interview bij het CGVS op 11 juli 2019. Tijdens dit interview legde u het volledige originele juridisch dossier neer betreffende het proces dat tegen u liep in Sri Lanka waarin u ervan beschuldigd wordt geld te drukken. Op 1 augustus 2019 legde u de vertaling van dit document neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 27/10/2018, p.1; CGVS 11/07/2019, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U geeft immers geen zicht op uw **reisweg en –documenten**. Zo kan uw vermeende reisweg maar heel matig overtuigen. U biedt immers onvoldoende details bij uw reisweg, evenals bij de documenten die u hierbij zou hebben gebruikt. U maakte naar eigen zeggen geen kopieën van uw eigen paspoort en legt dus geen bewijzen voor hieromtrent (CGVS 17/09/2019, p.9). Bijgevolg staan het moment waarop u effectief uw land zou hebben verlaten en het moment waarop u in België zou zijn aangenomen geenszins vast. U verklaart dat u ging stemmen voor de presidentsverkiezingen van 2016, maar deze vonden al plaats in januari 2015, waarbij inderdaad Maithripala Sirisena het won van Mahinda Rajapaksa. Deze verklaringen doen aldus verdere twijfels rijzen bij uw aangehaalde vertrekkdatum uit Sri Lanka (CGVS 17/09/2019, p.4). Bijkomend blijkt dat u ongeloofwaardige informatie gaf over uw reisroute. U beweert niet te weten waar in Afrika u meerdere maanden zou zijn gebleven. Dat u zou zijn vastgehouden of voor het eerst zou hebben gereisd is zeker geen verschoning (CGVS 17/09/2019, p.9). U reisde immers met uw eigen paspoort van de ene luchthaven naar de andere en kon dus perfect uw traject volgen. Het is volkomen ongeloofwaardig dat u bij boarding, tijdens de vlucht en op basis van uw paspoort, visum en vliegbiljet geen idee zou hebben gehad van uw bestemming. Ter herinnering, iemand die verklaart zijn land te ontvluchten naar een veilige bestemming heeft er alle belang bij om te weten waar die effectief heengaat en hoe. U weet nochtans niet te zeggen welk visum in het paspoort zou hebben gestaan. U beweert overigens dat u aanvankelijk het paspoort zelfs nooit mocht vasthouden; pas na confrontatie met de ongeloofwaardigheid hiervan meent u het “maar even” te hebben vastgehouden (CGVS 17/09/2019, p.10). Het lijkt er dus sterk op dat u informatie wil achterhouden voor het CGVS, wat bezwaarlijk wijst op een oprechte intentie om volledig mee te werken met de procedure.

Ten tweede kon worden vastgesteld dat de **band van uw broer V. met de LTTE**, die de basis vormt voor uw asielrelaas, noch met overtuigende verklaringen, noch met overtuigende documenten heeft weten aan te tonen. Hierbij wenst het CGVS allereerst op te merken dat het feit dat uw broer V. in België erkend werd als vluchteling niet voldoende bewijs vormt om te stellen dat hij banden heeft met de LTTE. Er zijn immers meerdere gronden waarop een verzoeker om internationale bescherming erkend kan worden als vluchteling en hierbij worden niet altijd alle aspecten van diens asielrelaas als geloofwaardig beschouwd. Bovendien blijkt dat u **nauwelijks informatie kan geven over de (vermeende) banden van uw broer V. met de LTTE** (CGVS 17/09/2019, p.6, 7). U komt namelijk niet verder dan te zeggen dat hij met “hen” rondhing en als spion “plaatsen toonde”, waardoor de overheid naar hem zou zijn beginnen zoeken. Hij zou geen lid zijn geweest, noch enige training hebben gehad. Het is heel vreemd dat u zich in essentie beroept op zijn LTTE profiel om uw eigen vrees te stofferen, terwijl u niets weet te zeggen wat zou kunnen wijzen op een ernstig LTTE verleden. Hierdoor is het hoogst onwaarschijnlijk dat de CID bijna tien jaar na het eind van de oorlog voor het eerst op zoek zou gaan naar een dorpsjongen die misschien hoogstens een lokale gids zou zijn geweest voor de rebellenbeweging. U slaagde er bovendien niet in om tijdens uw twee interviews bij het CGVS coherente verklaringen af te leggen over de exacte activiteiten van uw broer voor de LTTE. Zo verklaarde u bij het

eerste interview dat uw broer spion was en plaatsen toonde aan de LTTE (CGVS 17/09/2019 p.6-7). Bij uw tweede interview verklaarde u dan weer dat hij materiaal transporteerde voor de LTTE (CGVS 11/07/2019, p.9). Hiermee geconfronteerd verklaarde u simpelweg dat dit allemaal uiteindelijk op hetzelfde neerkomt (CGVS 11/07/2019, p.9). Spionneren en informatie doorgeven zijn evenwel volledig andere activiteiten dan transport.

Ook uw **verklaringen betreffende de vervolging van uw broer V. kunnen niet overtuigen**. Zo verklaart u dat uw broer V. geregeld werd opgeroepen door de politie en dat uw vader hem in zijn afwezigheid vertegenwoordigde bij de rechtbank (CGVS 17/09/2019, p.12). Van deze vertegenwoordiging in de rechtbank legt u evenwel geen documenten neer, althans niet in het kader van een rechtszaak betreffende de banden met de LTTE. In 2018 zou uw broer een brief hebben gekregen betreffende een arrestatie in 2006, zoals boven ook wordt aangehaald. U kan echter nauwelijks verduidelijken wat de bedoeling van deze arrestatie was (CGVS 17/09/2019, p.12). U legt nochtans wel een document voor waarin getuigen worden opgeroepen in het kader van de zaak 2317/17 die tegen uw broer V. loopt. Hierin wordt vermeld dat uw broer vervolgd wordt onder **sectie 364(2) van de Sri Lankaanse strafwet** (zie document 9 en 10 in groene map). Deze sectie van de strafwet betreft echter de straf die van kracht is bij **verkrachting** en houdt dus geenszins verband met enige vorm van beschuldigingen omtrent terrorisme. Het door u voorgelegde document wijst dus op een mogelijke vervolging van uw broer die evenwel geen verband houdt met het door u uiteengezette asielaanvraag, laat staan dat het document enige link met uzelf aantoonde. Geconfronteerd met deze vaststelling slaagde u er niet in om hier een uitleg voor te geven (CGVS 11/07/2019, p.6). Hoe dan ook valt de oprechtheid van dit document te betwijfelen aangezien het slechts een kopie betreft en zo eenvoudig te manipuleren is met het nodige knip- en plakwerk. Bovendien blijkt de praktijk van corruptie en valse documenten wijdverspreid in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook bijzonder relatief is. Uw kennis betreffende de inhoud van dit document is ook allesbehalve overtuigend. U beweerde immers eerst dat deze dagvaarding voor uw broer S. D. bestemd is (CGVS 17/09/2018, p.11). Bij nazicht van de door u aangeleverde vertaling blijkt dit niet kloppen. De beschuldigde is immers Sr. V., maar de dagvaarding is gericht aan de getuigen, namelijk Sh. Si. (vermoedelijk uw vader) en ene A.A. Ni.. Ook bij uw tweede interview bij het CGVS slaagde u er nog steeds niet in om het document correct te beschrijven. U beschreef de oproeping van de getuigen immers als een borg (CGVS 11/07/2019, p.6). Gevraagd waarom deze dagvaarding van 2018 dateert, terwijl u verklaarde dat uw broer V. al sinds 2014 werd gezocht, weet u enkel te zeggen dat hij "plots" moest komen (CGVS 17/09/2018, p.17, 19). U weet evenmin te zeggen waarop de "particulars of the office" op slaan. Kortom, u weet geen toelichting te geven bij de oorzaken van uw vermeende vervolging. Dat u de door uzelf neergelegde stukken niet weet te duiden versterkt de conclusie dat dit een verzonnen relaas betreft. Zelfs in de hypothese dat het een oprecht document betreft, is het hoe dan ook vreemd dat u in staat bent een document voor te leggen dat gericht is aan de getuigen in de rechtszaak tegen uw broer, maar dat u geen documenten weet voor te leggen van de inbeschuldigingstelling van uw broer zelf. Het gebrek aan documenten hieromtrent wijst er dan ook eerder op dat u de inhoud van deze documenten niet wenst te onthullen aan het CGVS daar ze mogelijk informatie bevatten die in strijd is met uw verklaringen. De vermeende recente oproeping van uw broer V. door het Sri Lankaanse gerecht, kan in het licht van dit incoherente en zwakke relaas en de aanzienlijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten bijgevolg evenmin overtuigen. U slaagt er bovendien niet in te verklaren waarom uw broer in 2018 wordt opgeroepen naar aanleiding van zijn arrestatie door de politie in 2006 (CGVS 17/09/2019, p. 12; CGVS 11/07/2019, p.7-8). Gezien uw gebrekkige kennis betreffende de precieze band tussen uw broer en de LTTE en uw gebrek aan enig relevante document om deze verklaring alsnog te staven, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer ooit samenwerkte met de LTTE.

Dientengevolge kan er **ten derde** ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u kende ten gevolge van de ongeloofwaardige band tussen uw broer V. en de LTTE. Deze vaststelling wordt overigens bevestigd door uw manifest ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw persoonlijke vervolging. In dit kader beweert u namelijk dat **u valselijk beschuldigd werd van het bezit en gebruik van vals geld**.

U legde immers **tal van vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw persoonlijke vervolging**. Zo blijkt dat u in de CGVS Vragenlijst over uw probleem verklaarde dat de CID bij u kwam informeren over V. op 19 januari 2017, terwijl u dit incident tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een volle drie jaar eerder situeert, namelijk in 2014 (Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 03.07.2018, punt 1; CGVS 17/09/2018, p.11) . Meer ten gronde is het evenmin duidelijk wat er aan de basis lag voor een vervalste beschuldiging aan uw adres; immers uw broer verliet Sri Lanka reeds een

negental jaar geleden. Als de CID werkelijk zo in hem geïnteresseerd zou zijn, zou uit het onderzoek een minimale hoeveelheid informatie zijn gebleken over wat er zich kan hebben afgespeeld. U verklaart inderdaad dat u heel geregeld werd ondervraagd. Niettemin kon u hieromtrent niet meer dan telkens dezelfde vage informatie herhalen, namelijk dat ze uw broer zouden hebben gezocht (CGVS 17/09/2018, p.11, 17). In dit kader is het overigens bijzonder vreemd dat u samen met enkele andere mannen vervolgd wordt. U kon immers zelf niet verklaren waarom de andere mannen die naast u vervolgd werden valselijk geïnterviewd werden door de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS 11/07/2019, p.5). Ook over uw gevangenschap bleef u bijzonder vaag. Zo verklaarde u enkel dat u er voldoende eten kreeg en altijd bezoek mocht ontvangen, hetgeen weinig doorleefd overkomt (CGVS 11/07/2019, p.4). Verder geeft u aan dat u gedurende 5 maanden gevangenschap om de 14 dagen bij de rechtbank moest aanbieden. Ook hier had u meer toelichting over moeten kunnen verschaffen, wat geenszins het geval is (CGVS 17/09/2018, p.16). U verklaart dat de rechter zich niet tot u, maar tot uw advocaat richtte waardoor u het niet zo goed weet. U beantwoordt de herhaalde vraag naar waarom u hier zo weinig over weet niet, en zegt enkel dat u wel bereid bent om het aan de advocaat te vragen. Vreemd genoeg heeft u dit tot nu toe niet uit eigen beweging gedaan. Kortom, u geeft blijk van een opvallende desinteresse in deze vermeende valse zaak tegen u, evenals het vermeende verband met eventuele misdaden van uw broer. Het is volkomen ongeloofwaardig dat u meermaals voor de rechtbank zou zijn verschenen maar niet meer toelichting kan geven bij uw beschuldiging, noch het gevoerde onderzoek, of ook maar iets dat meer licht zou kunnen schijnen op een uitkomst of uitspraak. U beperkt zich immers tot uiterst korte en vage antwoorden (CGVS 17/09/2018, p.17, 18). U weet niet wie u heeft aangeklaagd en beweert dat er geen getuigen zouden zijn, bovendien weet u niet te zeggen wie de Officer in Charge is van het politiekantoor waar u werd aangehouden (CGVS 17/09/2018, p.18). Het lijkt er dus op dat u zelf niet goed weet waarvoor u op de loop zou zijn gegaan. Ook uw verklaringen betreffende uw borg zijn weinig overtuigend. U verklaarde namelijk dat u zich een keer in de twee of drie maanden moest melden bij de rechtbank (CGVS 11/07/2019, p.4). Dat u slechts in dergelijke vage bewoording de voorwaarden van uw borg kan vertellen wijst dan ook nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien is het bijzonder vreemd dat u zelfs na uw vrijlating geen verder stappen heeft gezet om u beter te kunnen verdedigen (CGVS 11/07/2019, p.6). Er zou immers van iemand die mogelijks veroordeeld zal worden voor iets dat hij niet heeft gedaan verwacht kunnen worden dat hij alles in de strijd gooit om die onschuld te bewijzen. Vervolgens haalt u aan dat na uw thuiskomst onbekenden naar u zouden hebben geïnformeerd bij uw vrienden, wat eigenlijk nietszeggend is (CGVS 17/09/2018, p.12). U suggereert een verband met de arrestatie, maar aangezien de CID perfect in staat is om mensen formeel te ondervragen, klinkt de bewering dat onbekenden dit zouden doen erg vergezocht. U verklaart ook dat u zich onder meer bij de tweede vrouw van uw vader zou hebben verstopt, wat volkomen onlogisch is, aangezien verblijf bij (stief)familie juist een evidente verblijfplaats is (CGVS 17/09/2018, p.12). Hetzelfde kan worden gezegd voor uw vermeende onderduikadres in Mathale, waar uw schoonbroer zou wonen; evenals in Jaffna en Urrumburrai (CGVS 17/09/2018, p.13). Hoe dan ook blijkt hieruit op geen enkele wijze dat u een probleem zou hebben gehad met de autoriteiten, laat staan dat dit was omwille van de vlucht van uw broer vele jaren voordien.

U bent er overigens **niet in geslaagd om uw relaas met overtuigende documenten te staven**. Zo blijkt de betrouwbaarheid van de door u neergelegde gerechtelijke documenten betreffende de zaak B/38/2017 die de vervalsing van geld behandelen allereerst bijzonder relatief (documenten 11 en 12 in groene map). U beperkt zich immers slechts tot kopieën die eenvoudig kunnen gemanipuleerd worden met het nodige knip- en plakwerk. Wat betreft de brief waarin uw broer Sa. opgeroepen wordt als getuige in de zaak B/38/2017 dient immers te worden vastgesteld dat dit document allesbehalve overeenstemt met de officiële template voor oproepingsbrieven voor getuigen (zie document 12 in groene map). De vorm van dit document is overigens volledig anders dan de oproepingsbrief in het kader van de zaak tegen uw broer V., terwijl het telkens wel om het zelfde type document gaat (zie document 9 in groene map). Dat u twee totaal verschillende versies van een zelfde soort juridisch documenten neerlegt ondermijnt dan ook de bewijswaarde van beide documenten. Ook wat betreft de info betreffende de zaak 38/2017 ten aanzien van de magistraat legt u vreemde documenten neer. Zo legt u twee versies voor van de eerste bladzijde van dit document die overigens enkele tegenstrijdigheden bevatten (zie documenten 11 a en b in groene map). Zo werd het ene document met de hand ingevuld en het andere getypt. Bij het handgeschreven document wordt niet het volledige dossiernummer weergegeven, hier staat immers B/2017, terwijl het getypte document het nummer B/38/2017 bevat. Het getypte document bevat bovendien twee stempels, van 2017 en van 2018, terwijl het handgeschreven document slechts een stempel van 2017 bevat. In beide documenten ontbreken ook bepaalde delen tekst, maar steeds op een andere plaats. Voorts heeft het document ter bevestiging van de documenten als true copy een atypische vorm. Dit alles wijst er dan ook op dat deze

documenten gemanipuleerd werden om uw asielrelaas te kunnen ondersteunen. U beweert trouwens dat er sinds uw vertrek een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd. U verklaart hierover dat het origineel hiervan bij u thuis werd bezorgd (CGVS 17/09/2018, p.16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter ondubbelzinnig dat originelen nooit worden afgeleverd, maar integendeel worden bewaard op het politiebureau (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Ook het volledige dossier dat u voorlegt tijdens het interview van 11 juli 2019 blijkt niet zeer overtuigend. Zo beweert u dat het om originele documenten gaat, maar een Sri Lankaanse rechtbank geeft slechts kopieën af aan de betrokken partijen. Bovendien blijkt het door u voorgelegde dossier niet te voldoen aan de vormelijke vereisten van juridische documenten. Wanneer een kopie van een gerechtelijk dossier wordt opgesteld, wordt immers elke bladzijde voorzien van een stempel met handtekening om deze kopie te attesteren. Het door u voorgelegde dossier bevat echter slechts af en toe een stempel, waardoor de twijfelachtige aard van de door u voorgelegde documenten ernstig betwijfeld kan worden. Bovendien blijken grote delen van het door u voorgelegde dossier slechts te bestaan uit een getypte tekst die niet in officiële templates werd geplaatst. Deze documenten zijn dan ook zonder enig probleem te vervalsen. Bovendien is het bijzonder opvallend dat bepaalde delen van uw dossier plots in de Engelse taal werd opgesteld zonder dat hiertoe een specifieke reden is. Ook wanneer u hiermee geconfronteerd werd kon u hier geen verklaring voor geven (CGVS 11/07/2019, p.4). Voorts blijkt uit de voorgelegde documenten dat deze reeds op 7 augustus 2018 werden bekomen, ruim een maand dus voor uw eerste interview bij het CGVS. U had bijgevolg ruim voldoende de tijd om deze documenten reeds eerder voor te leggen. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd verklaarde u dat u wou wachten tot de vertaling af was alvorens de documenten in te dienen (CGVS 11/07/2019, p.6). Het wachten op een vertaling had u evenwel niet verhinderd om alsnog het niet-vertaalde document al in te dienen. Dat u de documenten zo laattijdig indiende doet nogmaals vermoeden dat deze documenten later gefabriceerd werden. Tot slot kon worden vastgesteld dat de vertaling die u voorlegde van het juridisch dossier geen ander licht kan werpen op bovenstaande appreciatie. Deze vertaling is niet alleen slecht leesbaar, ze voegt bovendien niets wezenlijks toe aan uw verklaringen. In de documenten wordt immers enkel de beschuldiging ten aanzien van u en vier andere mannen beschreven, een vertaling waarover het CGVS reeds beschikte en die reeds uitvoerig besproken werd. Verder vertaalde u ook de klacht tegen uw broer die ook reeds besproken werd door het CGVS. Daarnaast legde u de aanvragen voor borgstelling neer van u en de andere beklaagden. U laat het evenwel in het geheel van uw documenten na om de oordelen van de rechtbank neer te leggen. Zelfs in de hypothese dat de documenten die u neerlegt, al is het weinig waarschijnlijk, alsnog oprecht zijn, laat u het dus nog steeds na om een volledig zicht te bieden op de zaak die tegen u liep. Dat u geen enkel document neerlegt waaruit de appreciatie van de rechtbank kan blijken, doet immers wederom vermoeden dat u essentiële informatie achterhoudt van het CGVS daar die mogelijk info bevatten die in strijd is met de verklaringen die u bij het CGVS aflegde.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt voorts volledig ondermijnd door uw verklaring **legaal uw land te hebben verlaten**. Dat er een openstaande strafzaak tegen u zou hebben gelopen is hiermee moeilijk in overeenstemming te brengen. U geeft bovendien zelf aan dat u pas op borg vrij mocht komen als u nergens anders heen zou gaan (CGVS 17/09/2019, p.15). Dat u desondanks toch na slechts enkele maanden vlotjes met uw eigen paspoort het land kan uitreizen is dan ook volledig in strijd met uw bewering vervolgd te worden. U werd herhaaldelijk geconfronteerd met deze vaststelling, maar u slaagde er niet in om hier een overtuigende verklaring voor te bieden (CGVS 11/07/2019, p.5). Uiteindelijk gaf u aan dat de smokkelaar misschien wel iemand had omgekocht (CGVS 11/07/2019, p.5). Van iemand die de Sri Lankaanse autoriteiten vreest kan evenwel verwacht worden dat die op voorhand exact weet hoe die het land zal verlaten zonder gevat te worden door de autoriteiten. Dat u dit niet weet tart dan ook alle verbeelding en kan zo geen verschoning bieden voor uw tegenstrijdige verklaringen.

Verder merkt het CGVS op dat het evenzeer **ongeloofwaardig is dat uw halfbroer S. D. problemen zou hebben ondervonden** omwille van u terwijl uw volle broer Sa. geen moeilijkheden ondervond. Immers u beweert dat de CID vorig jaar bij S. D. thuis naar u ging vragen. U geeft echter eveneens aan dat uw halfbroers en zusters bij uw vader en zijn tweede vrouw verblijven, terwijl de kinderen van zijn eerste vrouw, uw moeder, de laatste zes jaar bij haar wonen. Dat de CID niet op de hoogte zou zijn van zo'n eenvoudig familiaal gegeven wijst er al op dat u feiten verzint. U heeft trouwens nog een volle broer Sa. die 5 jaar ouder is dan S. D., maar over hem rept u met geen woord. Gevraagd of ook deze broer problemen ondervond, geeft u aan van niet, omdat hij er wel heel jong uitziet (CGVS 17/09/2018, p. 14). U verklaart niet welke bijzondere band u met S. D. zou hebben. Bovendien kan van Facebook worden afgeleid dat er zelfs sprake is van nog een broer. Kortom eens te meer blijkt dat uw relaas elke coherentie mist en eerder een verhaal is dan de werkelijkheid betreft.

Wat er ook van zij, **zelfs in de hypothese dat u wel verdacht wordt van geldvervalsing kan noch uit uw verklaringen, noch uit de door u voorgelegde documenten afgeleid worden dat u reeds veroordeeld werd in het kader van het drukken van valse bankbiljetten.** Indien dit werkelijk een valse klacht betreft kan dan ook worden aangenomen dat u uw onschuld nog kan bewijzen. U verklaarde immers zelf dat u perfect wist wie de schuldige was en dat er geen bewijs was die uw schuld kon aantonen (CGVS 11/07/2019, p.4-5). Gezien deze info is het evenwel vreemd dat er nog geen oordeel geveld werd in deze zaak. Het CGVS acht het dan ook mogelijk dat u reeds vrijgesproken werd van de beschuldiging geld te hebben gedrukt, waardoor u zonder enige probleem het land legaal kon verlaten. Dat u na uw vrijlating geen extra hulp heeft gezocht om de valse beschuldigingen aan te vechten bevestigt dit vermoeden (CGVS 11/07/2019, p.6).

Ten derde slaagde u er niet in om het CGVS ter overtuigen van de **problemen tussen uw familie en de Aava groep.** Zo startte deze problemen reeds bij uw broer V. en beweert u op uiterst warrige wijze dat een criminele bende (Aava group) uw broer zou zoeken, maar het lijkt alsof u niet goed kan beslissen of dit is omdat ze uw broer zouden willen vermoorden dan wel rekruteren (CGVS 17/09/2019, p. 13). Gevraagd naar meer duidelijkheid over deze vreemde tegenstelling, betreft u plots de CID erbij, een overheidsdienst dus. Wat die ermee te maken zouden hebben weet u niet te zeggen. Ook de verdere vervolging die uw broer S. D. kende door de Aava groep kan niet overtuigen. U weet deze verklaringen immers met geen enkel overtuigend document te staven. De foto's die u van de verwondingen van S. D. voorlegt kunnen immers niet op ontegensprekelijke wijze weten aantonen dat de man op de foto's werkelijk uw broer betreft. Het is immers vrijwel onmogelijk om het gezicht van de gewonde man met de gezichten van de familiefoto te vergelijken. Bovendien valt onmogelijk na te gaan of de rug en het hand tot dezelfde persoon behoren als diegene waarvan het gezicht te zien is. Hoe dan ook bewijzen deze foto's niet hoe deze verwondingen werden aangebracht en of zij enig verband houden met uw asielaanvraag. Ze kunnen uw aanvraag dan ook niet staven. Ook het medisch attest dat u hieromtrent voorlegt stelt hoogstens verwondingen vast bij uw broer, maar kan wederom niet aantonen hoe uw broer deze verwondingen kreeg en of die iets te maken hebben met uw persoonlijke problemen. Het krantenartikel, bevat zoals u zelf zegt niet eens de naam van uw broer waardoor het onmogelijk uw aanvraag kan staven (CGVS 11/07/2019, p.7). Verder legt u geen documenten neer betreffende een officiële klacht tegen deze Aava groep.

De overige door u neergelegde **documenten** zijn niet van dien aard dat ze afbreuk zouden doen aan bovenstaande bevindingen en ze kunnen de beslissing dan ook niet in positieve zin ombuigen. Uw identiteitskaart en geboorteakte geven immers een indicatie van wie u bent, wat niet ter discussie staat. De familiekaart dateert van 1 juni 2013, zodat ze uw verblijf in Sri Lanka tot 2017, net zomin als de bijgevoegde familiefoto, geenszins weten te bevestigen. Ook de geboorteakte en identiteitskaart van Sr. kunnen uw aanvraag niet staven aangezien uw band met deze man niet betwijfeld wordt.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van

herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In de ontwikkeling van zijn middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht, het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan te vrezen te worden vervolgd nadat hij reeds werd opgepakt, werd vastgehouden en valselijk werd beschuldigd in het kader van het vertrek van zijn broer V. die banden had met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker geen zicht biedt op zijn reisweg en reisdocumenten en het er sterk op lijkt dat hij informatie wil achterhouden voor het Commissariaat-generaal; (ii) de door verzoeker voorgehouden band van zijn broer V. met de LTTE niet kan overtuigen; (iii) verzoekers verklaringen betreffende de vervolging van zijn broer V. evenmin kunnen overtuigen; (iv) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen die hij kende ten gevolge van de ongeloofwaardige band tussen zijn broer V. en de LTTE gelet op tal van vaag- en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen; (v) de door verzoeker bijgebrachte documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht; (vi) de vaststelling dat verzoeker het land op legale wijze met zijn eigen paspoort heeft verlaten verder de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnt; (vii) het eveneens

ongeloofwaardig is dat verzoekers halfbroer S. D. problemen zou hebben ondervonden omwille van verzoeker terwijl zijn volle broer Sa. geen moeilijkheden ondervond; (viii) zelfs zo geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou hij verdacht worden van geldvervalsing niet kan blijken dat hij reeds veroordeeld werd en kan worden aangenomen dat – zo hij nog niet zou zijn vrijgesproken – zijn onschuld nog kan bewijzen; (ix) verzoekers verklaringen aangaande de problemen tussen zijn familie en de Aava groep (een criminele bende) allerminst geloofwaardig zijn en (x) gezien verzoekers beweerde band met de LTTE niet geloofwaardig is, kan – rekening houdend met de algemene situatie in Sri Lanka – worden aangenomen dat verzoeker ernaar kan terugkeren.

2.2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongelooftwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat hij weinig details weet over zijn reisweg, dat hij in Afrika immers 5 maanden werd binnengehouden door de smokkelaar en vervolgens met een vals paspoort naar Turkije werd overgebracht om zo met de auto in België aan te komen en dat hij alle gegevens die hij weet van zijn reis(weg) heeft meegedeeld. De Raad wijst er vooreerst op dat in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat verzoeker met zijn eigen paspoort van de ene naar de andere luchthaven reisde waardoor hij het traject aldus kon volgen, dat het ongelooftwaardig is dat verzoeker bij '*boarding*', tijdens de vlucht en op basis van zijn paspoort, visum en vliegbiljet geen enkel idee zou hebben gehad over zijn bestemming en dat verzoeker ongelooftwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot het gegeven dat hij het paspoort niet kan voorleggen. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over hoe zijn reis naar België is verlopen, waar hij precies is langsgelopen en wat hij precies meemaakte en

dat hij waar mogelijk documenten overmaakt over de door hem afgelegde reisroute, *quod non*, hetgeen aldus afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Waar verzoeker aanduidt dat hij geenszins heeft verklaard dat hij op 19 januari 2014 problemen kende zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, dat dit een vertalingsfout betreft vermits hij aangaf in 2017 en 2018 problemen te hebben gehad waarbij hij op 19 januari 2017 werd gearresteerd en vastgehouden in de gevangenis, dient erop gewezen dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te voeren teneinde de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Tamil, zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn (administratief dossier, stuk 12 van stuk 12). Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker bovendien dat het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen. Hij maakte hierbij geen melding van het feit dat zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken foutief vertaald zouden zijn geweest (administratief dossier, stuk 6, p. 2). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker aangevoerde vermeende vertaalproblemen geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaring kan toedekken.

In zoverre verzoeker nog hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem voorgelegde stukken "*valselijke bewijzen*" zouden betreffen en hij benadrukt dat hij er alles aan gedaan heeft om zijn vluchtrelaas te staven, dient te worden opgemerkt dat verzoeker er ten onrechte vanuit lijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. Documenten hebben bovendien in hoofdzaak een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. *In casu* werden met betrekking tot de neergelegde documenten in de bestreden beslissing tal van vormgebreken en andere onregelmatigheden vastgesteld die door verzoeker niet worden weerlegd; in samenhang met de in de bestreden beslissing aangehaalde sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn relaas te staven met overtuigende stukken.

Waar verzoeker in dit verband nog hekelt dat documenten niet mogen worden afgedaan als vervalst omwille van het feit dat zij kopieën betreffen, benadrukt de Raad dat uit lezing van de bestreden beslissing en gelet op het voorgaande blijkt dat de vaststelling dat door verzoeker voorgelegde documenten geen bewijs kunnen vormen voor de door hem voorgehouden vrees voor vervolging geenszins louter gebaseerd is op het feit dat het kopieën betreffen. Daarnaast wordt immers vastgesteld dat (i) uit de objectieve informatie blijkt dat er corruptie en valse documenten op grote schaal voorkomen in Sri Lanka; (ii) verzoekers kennis van (een deel van) de documenten allesbehalve overtuigend is; (iii) de door verzoeker voorgelegde documenten overigens enkele onderlinge tegenstrijdigheden bevatten, dan wel in strijd zijn met zijn verklaringen; (iv) verschillende van de door verzoeker voorgelegde documenten niet overeenstemmen met de officiële template daarvan, zoals wordt toegelicht; (v) verzoeker bepaalde 'originelen' voorlegt waarvan uit de objectieve informatie blijkt dat enkel kopieën bemachtigd kunnen worden; (vi) bepaalde delen van documenten plots in het Engels staan zonder dat hiervoor een specifieke reden is en (vii) de door verzoeker voorgelegde identiteitskaart, geboorteakte, familiekaart en familiefoto slechts een indicatie vormen van wie hij is en geenszins zijn verblijf in Sri Lanka tot 2017 kunnen aantonen, laat staan zijn voorgehouden vrees voor vervolging, alsook dat de geboorteakte en identiteitskaart van Sr. niets kunnen wijzigen aan de appreciatie van zijn relaas aangezien verzoekers band met deze persoon niet in twijfel wordt getrokken.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij geenszins heeft verklaard dat het origineel arrestatiebevel zou zijn afgeleverd bij hem thuis, dat er immers een kopie werd bezorgd aan zijn familie, kan na lezing van de

notities van het persoonlijk onderhoud slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich te dezen beperkt tot het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en zich bedient van een loutere *post-factum* verklaring die niet de minste steun vindt in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd en waar hij immers aangaf dat het arrestatiebevel door de autoriteiten aan huis wordt afgegeven en waar het dus bleef:

“Wie heeft dat bevel gezien?

Die brief werd naar huis gestuurd

Ze kwamen waar ik was

Welke brief bedoelt u precies, opgestuurd per post?

Nee die warrant gaat naar het politiestation, autoriteiten komen naar huis

Vragen waar ik ben. Ze geven het thuis en gaan weg

Wat is "het"?

Het arrestatiebevel wordt thuis gegeven.

Dus het arrestatiebevel is daar nog?

Ja” (administratief dossier, stuk 6, p. 16). Hieruit kan derhalve geenszins worden afgeleid dat verzoeker bedoelde dat er slechts een kopie van het arrestatiebevel bij hem thuis werd afgeleverd, doch integendeel dat hij voorhield dat dit bevel (in zijn origineel) bij hem thuis werd afgegeven. Verzoekers betoog in het verzoekschrift is aldus duidelijk na reflectie tot stand gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch hij vermog hiermee geen afbreuk te doen aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband.

Aangaande de vaststelling dat bepaalde delen van het door verzoeker voorgelegde juridisch dossier in het Engels zijn, merkt verzoeker op dat dit toe te schrijven is aan het feit dat bepaalde onderdelen van het dossier reeds vertaald waren. De Raad merkt evenwel op dat dit betoog haaks staat op verzoekers verklaringen gedurende zijn tweede persoonlijk onderhoud waarbij hij, na confrontatie met de vaststelling dat delen van de door hem voorgelegde documenten in het Engels zijn, aangeeft niet te weten waarom dit het geval is (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Hoe dan ook dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing met betrekking tot dit specifiek document nog terecht wordt opgemerkt dat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat (i) het niet aannemelijk is dat het een origineel betreft daar de Sri Lankaanse rechtbanken slechts kopieën afleveren aan de betrokken partijen en (ii) het gerechtelijk dossier niet voldoet aan de vormelijke vereisten die gelden voor juridische documenten, meer bepaald het aanwezig zijn van een stempel met handtekening op elke bladzijde, alsook de vaststelling dat hele tekst niet in officiële templates werden geplaatst. Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker benadrukt voorts in zijn verzoekschrift dat hij met zijn eigen paspoort het land kon verlaten omdat hij vrij was op borgtocht. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zelf aangeeft dat hij enkel vrij mocht komen als hij nergens anders heen ging (administratief dossier, stuk 6, p. 15). Dat verzoeker in de door hem voorgehouden omstandigheden waarin hij valselijk beschuldigd zou zijn het risico nam om zich met zijn eigen paspoort aan de Sri Lankaanse autoriteiten aan te bieden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Onder verwijzing naar het “*Report of the Secretary-General’s Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*” van 2011 en een internetartikel van NRC (verzoekschrift, p. 9-12) voert verzoeker nog aan dat de situatie in Sri Lanka nog steeds gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van de LTTE. De door verzoeker bijgebrachte informatie vermog aan de voormelde vaststellingen en de motieven van de bestreden beslissing geen afbreuk te doen. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op de motieven van de bestreden beslissing en het voorgaande, in gebreke.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) de door verzoeker voorgehouden band van zijn broer V. met de LTTE niet kan overtuigen; (ii) verzoekers verklaringen betreffende de vervolging van zijn broer V. evenmin kunnen overtuigen; (iii) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen die hij kende ten gevolge van de ongeloofwaardige band tussen zijn broer V. en de LTTE gelet op tal van vaag- en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen; (iv) het eveneens ongeloofwaardig is dat verzoekers halfbroer S. D. problemen zou hebben ondervonden omwille van verzoeker terwijl zijn volle broer Sa. geen moeilijkheden ondervond; (v) zelfs zo geloof zou kunnen

worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou hij verdacht worden van geldvervalsing niet kan blijken dat hij reeds veroordeeld werd en kan worden aangenomen dat – zo hij nog niet zou zijn vrijgesproken – zijn onschuld nog kan bewijzen; (vi) verzoekers verklaringen aangaande de problemen tussen zijn familie en de Aava groep (een criminele bende) allerminst geloofwaardig zijn en (vii) gezien verzoekers beweerde band met de LTTE niet geloofwaardig is, kan – rekening houdend met de algemene situatie in Sri Lanka – worden aangenomen dat verzoeker ernaar kan terugkeren. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5 Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiare beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiare beschermingsstatus niet kan worden toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiare bescherming is ingegeven door de motieven met betrekking tot de algemene situatie die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven van de weigeringsbeslissing niet dat de beslissing omtrent de subsidiare beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER